

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Caietani Societatis Jesu

Gaetano, Alfonso

Excusa Pragæ, Anno 1668

Cap: IX. Qualiter cursum perfectionis fuerit exorsus, ac de doctrina quadam P. Bernardi Colnagi, ad pervincendas difficultates, in sui victoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37359

ligiosus (qualis certè aliquando
 diu vixerat in seculo) educatus
 fuit ex prima, ut dicimus, pro-
 batione, & veste religiosâ dona-
 tus, cæterorum Tironum nume-
 ro est adlectus.

CAPUT IX.

*Qualiter cursum perfe-
 ctionis fuerit exorsus, ac de de-
 strina quadam P. Bernardi Co-
 magi, ad pervincendas dis-
 ficultates in sui vi-
 ctoria.*

Cum polleret prudentiâ, &
 versatus fuisset in palatio
 Principum, mirabatur ordinem
 domûs nostræ, suavem alterna-
 tionem exercitiorum spiritua-
 lium & corporalium, charita-

tem
 ferv
 nun
 pro
 dia
 mil
 ten
 ris,
 fect
 bus
 lige
 put
 cat
 cæ
 ter
 ded
 vat
 exe
 lev
 ru
 Int
 ten

tem ac prudentiam Superiorum,
fervorem & obedientiam Tiro-
num, demissionem animi in
propalandis suis culpis quoti-
dianis, & exercendis officijs hu-
milibus, sui victoriam, in pe-
tendis vestibus vilibus ac lace-
ris, studium loquendi, tanto af-
fectu, statis temporibus, de re-
bus spiritualibus, & extra illa di-
ligentem, arcti silentij, curam:
putabátque miraculum esse vo-
cationis nostræ, Juvenes medi-
cæ ætatis, vivacis ingenij, recen-
ter è seculo egressos, vivere a-
deò religiosæ disciplinæ obser-
vantes, ijs fervoris ac modestiæ
exemplis, etsi ætas illa alioquin
levicula esse soleat, & jucundo-
rum oblectamentorum amans.
Inter hæc sibi nova spectacula
aie-

aiebat: *Verè in hac domo sunt
delicia DEI, cujus hic est pradi-
ves gratiarum mercatus: ecquid
egisti tu peccator, ut mereris in-
troduci in hunc Paradisum?* Sen-
tiebat se ad devotionem incita-
tari, ac fervorem in rebus om-
nibus, à solitudine loci, ab ex-
emplo & instructione Magistri,
ab ardore sociorum, à sanctita-
te exercitiorum, multoque ma-
gis à continuis inspirationibus
divinis. Et verò usque adeò
impigrè cœpit decurrere viam
perfectionis, ut brevè, omnium
assensu, post se reliquerit uni-
versos. Siquidem assecutus a-
nimo negotij momentum, su-
scepit illud seriò, & eâ constan-
tiâ promovit, quâ alia omnia
consvenerat. Inprimis religi-

osam

osam vitam auspicatus est, à victoria & mortificatione sui ipsius, & corporis, per asperas afflictationes, maceratione. Idcirco attulerat ex seculo flagella, & perquam horrida & dura cilicia, ut apparet ex uno, quod ibi, instar sacrarum reliquiarum, asservatur: ac proinde peritus ejus Magister, metuens, nè propter delicatam suam complexionem, in medio cursu deficeret, necessarium duxit, immoderatum illius fervorem refrænare. Cùm se, fervens Juvenis, cohiberi videret, à sui divexationibus externis, quas valde amabat ac æstimabat, convertit animum ad mortificationes internas, non in rebus duntaxat magnis, sed etiam in modicis,

eo proposito, ut se in rebus omnibus perpetuò vinceret, quod constanter, ad finem usque vitae servavit, & isto exercitio, obtinuit omnibus absolutam numeris perfectionem, ac unionem cum DEO. At ecce hostis avaritialis, quasi præfagiens, ad quam sublimem sanctitatem, hæc sunt met edomandi studia, ipsum esse perductura, suggerit, illi nimis esse molestam, talem vendi rationem, & ne utiquam tolerabilem, absque jactura san- nitatis corporalis, neque continuandam, nisi deperditâ hilaritate animi: quod si contentus esset mediocritate fervoris, liberum fore à multis molestiis & periculis. Ob malignas istas suggestiones, perplexus bonu

Tiro
mon
fac
dè v
diur
crim
perf
ris f
corp
subi
rè il
nife
quan
re, p
licas
geri
cum
com
num
viro
tutis
Ti

Tiro, hinc metuebat, nè, si in
morbum incideret, privaretur
sacrâ lectione & oratione: in-
dè verò nolebat omittere stu-
dium mortificationis, nè in dis-
crimen adduceret, salutem &
perfectionem animæ, longè plu-
ris faciendam, incolumitate
corporis. Propterea recurrit
subitò ad Magistrum, & since-
rè illi aperuit conscientiam, ma-
nifestavitque repugnantiam,
quam sentiebat in parte inferio-
re, propter suggestiones diabo-
licas. Petijit quoque sibi indul-
geri, ut hac super re, conferret
cum P. Bernardo Colnago, tunc
commorante in domo Tiro-
num, quem noverat secularis,
viro singularis doctrinæ & vir-
tutis. Convenit Patrem, à quo
per-

peramanter fuit susceptus, & confirmatus in bonis propo-
 tis: ille enim petenti, dedit scri-
 ptam à se praxin, servandam ad
 vincendum hostem, & progres-
 sum faciendum in sancto exer-
 citio mortificationis. Istantam
 instructionem existimo hic re-
 ferendam, eò, quòd sit viri, tot
 à DEO nobilitati donis cœlesti-
 bus, fueritque una, è primis
 principijs, vitæ perfectæ Franci-
 sci. Est verò sequens: *Suppe-*
nendum tibi est, mi Frater, quòd
ex amore DEI oriatur in nobis
desiderium, ut corpus nostrum
spontaneis pœnis affligamus, ob
morem dilecti, quia anima fer-
vens, intelligit per Divinas inspi-
rationes, istud sanctum exerci-
tium placere suo Dilecto, & viam

com

compendiosissimam, perveniendi ad gradum perfectam, cum ipso, familiaritatis, esse abnegationem amoris proprii, Divino amori penitus contrarii. Supposito hoc principio, quod valet ad suscitandum, in te, studium mortificationis, decerne, veluti sanctè obstinato animo, peragere, quàm primùm, quampiam mortificationem, Et licet ea repugnet sensui, atque corrupte naturae, claude oculos, ac demitte porrò caput, instar illius, qui aliquid statuit, nec ultrà acceptat consilium, quo abducatur à proposito, Et, ut sic loquar, dicto: Crepa, morere, ita esse debet, sic oportet fieri; volo mori: volo facere hoc vel illud: evanescet repugnantia, nec est tanta difficultas, quantam esse falsè apprehendunt.

F

ben-

bendis, importune sensus, & natura mea rebellis: quot servi DEI in hac, & alijs domibus Religiose peregerunt, ac peragunt majores mortificationes? quod faciunt tot, quare ego non potero, Divina adjuvante gratiâ? Eia, eia non opus est alio consilio, jam sufficienter deliberatum est. Potissimum juvat, considerare attentè Christum crucifixum, sibi que ob oculis ponere ipsius dolores, qui sunt imitatio infirmitatis nostrae, juxta consilium S. Petri, ac deinde eisdem, tanquam munus quoddam offerre aliquem nostrum dolorem pro doloribus, quos ipse amore nostri pertulit. Denique concipi subinde aliquâ quiete natura, restaurandas vires, occupando modestè exercitio quopiam boni

vel etiam indifferente, in quo natura aliquantum recreetur, resumendum est suo tempore. studium abnegationis, & mortificationis. Hæc fuere bona documenta P. Colnagi.

CAPUT X.

De progressu, quem fecit in mortificatione, & alijs virtutibus.

SUSCEPIT fervens Juvenis, avidus sui ipsius pervincendi, monita doctissimi Magistri cum gaudio, & conatus est illa executioni mandare, eâ constantiâ animi, ut ad ultimum usque, suæ vitæ terminum, nunquam ab ijs recesserit. In mortificationibus aliud animo constitutum.